

Incertitudine

Intel1anima

La început,
mi s-a oprit toată lumina în piept
și am devenit opacă.
Lucrurile au curs spre mine,
unele pentru a se oglindi în inima mea,
altele atrase de lumina orbitoare...

Treptat, am devenit un zid
pe care se sprijină lumina
ca o iederă
ce se înalță,
și se înalță...
Am ajuns să dau cu mâna la o parte
lumina verde
ca să pot vedea lucrurile
de dincolo de mine.

Acum privirea mea și-a inversat direcția.
Mă uit în abisuri pe care nu le visam
până mai ieri.
Văd atomi care se ciocnesc
cu mișcări browniene,
văd fractali-secunde
care concentrează în ei eternitatea lucrurilor
ce au rămas captive în inima mea.

Sunt ca un embrion în mijlocul luminii.

Aștept să mă renască lumina,
dar nu știu ce voi fi.
Simt ca un foșnet de ape
sau un foc ce mocnește,
simt o adiere de vânt
sau aripi ce dau să crească
asemenea semințelor din pământ.
Dar nu știu încă ce voi fi...